

at se paa alle Statsforanstaltningerne i Løbet af Sommeren, hvad der var mig umuligt i Fjor Sommer. Naar jeg da nu kommer derop, vil jeg være glad ved at træffe det ærede Medlem, saa kunne vi undersøge Høfderne. Det er, hvad jeg har at bemærke med Hensyn til mit eget Budget.

Hvad Landbrugsministeriet angaar, støder jeg først paa Skovridergaarden (Ændringslisten Nr. 3). Man forlanger en Nedsættelse med 500 Kr. Dem maa altsaa Skovrideren betale af sin egen Lomme. Naar man ellers leverer en ny Ting, plejer man at fuldføre den paa Forhaand. Finansudvalget mener imidlertid, at der er brugt for meget, og at Skovrideren selv maa bøde de 500 Kr.; jeg haaber, han kan taale det. Den anden Post er den, der er omtalt i Betænkningen under Nr. 20. Udvalget stiller Forslag om en Understøttelse af 1,000 Kr. til Overretsprokurator Leth til Udgivelse af en Bog, om hvilken det siges mig, at den allerede skal have fabelagtige Dimensioner, saa at Folk meget tvivle paa, om den overhovedet vil blive læst, hvis den udkommer. Det kan vist være tvivlsomt, om man kan vedblive at øse Tusinder af Kr. ud i noget, der synes at ligne Danaidernes Kar, men naar Folketinget ønsker at være saa god mod en gammel Kollega, skal jeg ikke modsætte mig det. En Gang maa det imidlertid have en Ende, i alt Fald paa den Konto, og om han skal have en Understøttelse paa en anden Konto, er et andet Spørgsmaal; om han trænger dertil ved jeg ikke. — Det næste Punkt den ærede Ordfører omtalte, er det kolossale Underskud af Landmandsforsamlingen i Odense. Paa vedkommende Komites Vegne, som maa erkendes at have gjort sit bedste for at faa alt fremstillet saa godt som muligt, kan jeg kun glæde mig over, at Flertallet vil bevilge de 100,000 Kr. Jeg forstaar saa evig godt, at der kan være Modstand derimod, og at Folk, der ikke ere Agrarer, kunne staa op og sige, at naar der er givet 100,000 Kr., og de komme og forlange 200,000 Kr., saa kunne vi ikke blive ved paa den Maade. Jeg vil trøste de ærede Medlemmer, der ere af denne Mening med, at det er min Overbevisning, og Landbrugsministeren deler denne min Tro, at det vist vil blive muligt at faa Tiden mellem Landmandsforsamlingerne begrænset. Jeg er fuldstændig overbevist om, men kan kun sige det med Bestemthed for mit personlige Vedkommende, at naar man nu har Delegeretforsamlinger i de tre

Provinser, hvor der holdes Dyrskuer, aarlige Møder og Foredrag, er der ikke saa stor en Trang til hvert 5te Aar at holde Landmandsforsamling. Jeg tror i det hele, at 5 Aar er et kort Spænd af Tid til at vise en bestemt Udvikling. Man vil f. Eks. ikke kunne danne andre Racer i den Tid, hverken af Heste eller Kvæg, og der er ganske vist en Fare ved disse store Dyrskuer, hvad enhver af os, der har set dem, maa erkende, idet man ikke ved, hvilke Ofre den Mand har bragt, der fremstiller det ene og andet, om det er et Resultat af hans egen Flid eller af Penge, han har haft Overflod paa. Jeg er en personlig Modstander af det viddrevne Præmiesystem, vi have herhjemme. Jeg ved ikke, om min Kollega deler denne Mening, men jeg skal mane ham til at følge det Ønske, der her er fremsat om at holde færre Landmandsmøder. Under Landbrugsministeriet findes der ikke flere Punkter, og fra min Kollega Indenrigsministeren har jeg faaet Anmodning om at meddele, at han for sit Vedkommende accepterer Forslaget, saaledes som det her foreligger.

Sandbæk: Det er i Anledning af Ændringsforslaget Nr. 126 angaaende et Tilskud til Udbedring af den Høfderne tilføjede Skade, at jeg vil henvende mig til det ærede Finansudvalg og den højtærede Minister med Tak for denne Bevilling og særlig vil henvende en Tak til den ærede Ordfører, fordi han opfordrede den højtærede Minister til at tage Høfderne i Øjesyn, hvad det lod til, at den ærede Minister var villig til. Jeg tror, at naar Ministeren faar at se, hvorledes Forholdene ere deroppe, vil han nok fremtidig ogsaa være villig til at lægge sig i Selen for en saadan Bevilling. Jeg tror, at den er absolut nødvendig, for at der kan komme ordentlige Tilstande deroppe.

Ordføreren (Ole Hansen): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) angreb meget stærkt Forslaget om Efterbevillingen til Landmandsforsamlingen. Jeg er ganske enig med ham i, at det er uheldigt, at Komiteen ikke har sørget for at faa Indtægter og Udgifter til at passe bedre sammen. Men jeg mener, at, naar Komiteen kommer til at bløde 10,000 Kr., vil det være tilstrækkeligt til at belære fremtidige Komiteer om at passe bedre paa. Naar det ærede Medlem mente, at Komiteen kunde henvende sig til Landboforeningerne for at faa dem til at betale noget af Underskuddet, tror